

Záznam z 3. setkání vedoucích pracovních skupin a místních lídrů

Datum a čas setkání: 19. 5. 2019, 15:00–18:30 hodin

Místo setkání: venkovní prostor před ZŠ Studentská, Studentská 895, Mnichovo Hradiště

Přítomní: Iva Andrlíková, Lucie Beranová, Blažena Hušková, Helena Kaluhová, Martina Kestnerová, Michala Mydlářová, Hana Skramuská, Lenka Sosnovcová, Iva Štrojsová, Jana Šťastná, Markéta Tomášová (viz prezenční listina)

Před samotným setkáním obdržely pozvané dámy okruhy dotazů, kterými se budeme zabývat, aby se se nad nimi mohly zamyslet v klidu domova.

Jak koronový čas změnil Vaši práci?

Co bylo nejvíc „jinak“ v porovnání s normálem?

Jaké komunikační prostředky a metody a formy práce jste zkusily využít?

S čím jste měly dobrou zkušenost?

Co plánujete používat např. příležitostně i do budoucna?

Co bylo zajímavé?

Co jste se naučily nového?

Jaké inspirativní příklady jste viděly či o nich slyšely?

Co bylo a je na koronové situaci těžké?

Co jste zejména postrádaly?

Kde jste hledaly pomoc?

Kdo Vám zejména pomohl?

Které potřeby zůstávají stále neuspokojeny a bylo by potřeba je řešit?

Jak vnímáte současnou proměnu rolí učitel – žák – rodič?

Která témata se v době korona stavu výrazně otevřela – a bylo by dobré o nich vést diskusi, dále se jimi zabývat?

Co z toho, co zažíváme, vyplývá pro další činnost MAP (zejména PS, ale nejen jich...)?

Moderování setkání se ujala Blažena Hušková, která se za MAP se všemi přivítala a položila i první dotaz: **Jak učitelé komunikovali se žáky, rodiči, mezi sebou navzájem? Co použít i do budoucna?**

Jana Šťastná, ředitelka MC Kohoutek, uvedla, že její školka byla **zahlcena administrativou** (neustále vyplňovala formuláře na ošetřovné, odpovídala na dotazy ohledně otevření školky, formuláře nebylo možné podat online, bylo nutné se potkat s rodiči kvůli podpisu).

Helena Kaluhová, učitelka ZŠ Bakov, sdělila, že informace pro rodiče se objevovaly v Bakalářích. Online výuka probíhala až od 5. třídy, každý třídní učitel si zodpovídal za svou třídu. V řadě rodin však **chyběla technika**. Pro 1. až 5. třídu fungovala Bakovská online škola v TICu ve Zvířeticích, odkud vysílali od pondělí do pátku. Oživením bylo čtení s hercem mladoboleslavského divadla Martinem Hrubým a přípravné hodiny na přijímací zkoušky na víceleté gymnázium (měli zhruba 7600 zhlédnutí). Výhodou bylo, že si rodiče mohli tuto „výuku“ na YouTube pustit kdykoli a opakovaně. Podporu pro tento projekt získali z města, nikoli ze školy. Malou vadou na kráse bylo to, že řada dětí tuto formu neocenila, protože chtěly vidět svou vlastní paní učitelku. Některé paní učitelky posílaly dětem dopisy, některé nabídly dětem Luční školu (výuku na louce), používaly www.skolavpyzamu.cz, fungovaly i krabice s úkoly za dveřmi školy pro ty z dětí, které neměly přístup k technice. Každý týden probíhaly online porady. Rodiče si pomáhali navzájem.

Lenka Sosnovcová, ředitelka GMH, si je vědoma toho, že vede „výběrovou“ školu, rodiče projevují zájem o výuku svých dětí, děti by měly úkoly zvládat bez dopomoci. Úkoly byly nastaveny tak, aby je dítě dokázalo splnit, a komunikace probíhala s dítětem, nikoli s rodičem. Objevily se i nespolupracující děti (ale pouze v jednotkách z každé třídy) – třídní učitelé zkontaktovali rodiče, aby si ověřili, že mají k dispozici dostatečné technické zázemí. Učitelé se snažili děti ve svých hodnoceních motivovat, nechtěli, aby pracovaly pod hrozbou. Jako ředitelka koordinovala vzájemnou komunikaci učitelů – učitelé spolu byli v kontaktu, fungoval email, online porady, skupiny učitelů spolupracovaly vzájemně. Výhodou byla časová flexibilita, výběr metod byl na učiteli – i děti se v různých metodách zorientovaly (našly si svou cestu, obohaceni). Důležitý je skvělý IT technik ve škole – ten jejich uspořádal

pro GMH webinář na Microsoft Teams, byl k dispozici i pro online konzultace. Učitelé dokázali přejít na nové nástroje, navíc se v nich mohli i vzdělávat. Problém měly některé malé děti v tom, že se musely naučit nový nástroj.

Co dělat s nespolupracujícími dětmi?

Prítomné dámy se shodly na tom, že zhruba 1/3 žáků nespolupracuje.

Proč děti nespolupracují?

Některé děti jsou mimo domov, hlídají je babičky, rodiče jsou v zaměstnání. Velký rozdíl je mezi dětmi z prvního a druhého stupně a z gymnázia. Mnohdy ale nejde o technické důvody (neznalost či nedostatek techniky). Rodiče děti často nezvládnou, „rodiny jsou zatížené situací“, rodiče ani nedají vědět, že něco nefunguje. Učitelé učí rodiče. Všem ale chybí osobní kontakt. Tato situace byla nová pro všechny – učitele, děti, rodiče.

Některé zúčastněné učitelky uvedly, že během korony odhalily svou ICT negramotnost, nedostávalo se jim pomoci (nebo jen velmi malé) s technikou ze strany jejich školy. Řešením by bylo nějaké ICT školení, opakované, neboť technika se rychle vyvíjí. Navíc můžeme do budoucna jistě počítat s dalším distančním vzděláváním (z důvodu nemoci, nějaké krize, jiných obtíží...). Učitelé nemají ani dostatečné technické vybavení (počítače, notebooky...). Martina Kestnerová, hlavní manažerka projektu, zmínila, že by mohl proběhnout v rámci projektu MAP II MH dotazníkový průzkum mapující hardware a software škol v ORP MH (zajímavý pro zřizovatele), do budoucna by mohl vzniknout plán podpory v ICT oblasti (učitelé byli vystaveni situaci, která jim otevřela oči – extrémní situace nám ukázala toto / chybí nám toto / naučili jsme se toto...).

Čas jsme věnovaly též vyhláše o hodnocení dětí. Kladly jsme si otázku, proč známkovat za něco, co vzniklo v nestandardní situaci. Proč dětem vůbec dáváme známky? Ve škole máme různé metody, jak děti „donutit“, aby úkoly vypracovávaly. Některé děti si možná řekly, zda má výuka vůbec smysl, chybí jim vnitřní motivace (na dálku se tato demotivovanost silněji projevuje). Nyní si učitelé mohou vydechnout, o známku nejde. Spíš by si měli klást otázky, zda jejich učení dodalo dětem nějaké podněty do života, zda učitelé posouvali děti dále. Od 7.

třídy by se dítě mělo mít možnost učit samo, odpovědnost za studium by měla být na dítěti (videa, pracovní listy). U učitelů by měla proběhnout sebereflexe: V čem jsem byl dobrý? Co mi opravdu nešlo? Řada učitelů již nyní „mele z posledního“, neumějí si říct o to, co by jim pomohlo (např. svému řediteli). Učitelství je pomáhající profese – chybějí zde ale supervize, kolegiální podpora, psychologická pomoc. I tato „učitelská sebereflexe“ by se mohla objevit ve formě dotazníkového šetření iniciovaného MAPem, např. v červnu 2020.

Co se dělo s dětmi?

Jednotlivé školy prostřednictvím třídních učitelů zjišťovaly, proč děti případně nespolupracují. Např. na GMH probíhaly konzultace s psychologkou online. Žáci zde i vyplňovali dotazník (5 otázek), na který reagovalo zhruba 80 % žáků: řada žáků se posunula, vnímali, že jim škola zachovala dojem normálnosti (život běží dál, mohli se spolehnout, že alespoň něco funguje – škola). Řada starších studentů cítila, že si mohou efektivněji rozvrhnout čas (zvládnou toho víc). Otázky: Jaké dovednosti dítě rozvíjelo? Co jim chybělo? – samozřejmě sociální kontakt, děti neměly srovnání s ostatními, ve škole je to jistá soutěž; někomu chyběla spolupráce ve skupinách). Co jim vyhovovalo?

Je zřejmé, že online výuka vyžaduje specifická pravidla, která je třeba vytvořit. Krizové situace posouvají všechny zúčastněné. Některé pedagogy láká idea koncipovat vzdělávání jako nabídku, jako pestrou paletu možností, a je na zodpovědnosti a rozhodnutí dítěte, co si z této nabídky vybere.

Pozitivem koronačasu bylo, že rodiny mohly trávit více času spolu a rodiče lépe viděli, co se děti ve škole učí. Někteří pedagogové obdivují schopnost mnohých rodičů své děti učit – rodičovské učení. V diskusi zazněl názor, že v takto stresujícím čase je důležité, abychom k sobě byli shovívaví a laskaví.

I na ZŠ Studentská vznikl dotazník pro rodiče a děti, který měl velkou návratnost odpovědí.

V závěru jsme se shodly na tom, že je potřeba otevřít nějakou platformu, kde by mohli učitelé říct, jaké to pro ně celé bylo, co a jak dělali, zda něco nepotřebují. Například v podobě

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

dotazníku pro učitele. Možná by se v nich objevily zajímavé informace, nad kterými by bylo možné se setkat, řadu problematických oblastí probrat.

Učitelé by též ocenili praktické školení technického rázu (např. jak udělat dotazník, jak zařídit Doodle, jak udělat plakát) či nějakou akci psychohygienického rázu.

Dámy ocenily toto podnětné setkání, poděkovaly realizačnímu týmu MAP za jeho svolání.

Záznam vypracovala: Markéta Tomášová

